

# พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาชายในหอพัก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

## Lifestyle Behaviors of Male Students in Prince of Songkla University Dormitory, Pattani Campus

ทวีพงษ์ ยู่หนู

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เพ็ญพัทธ์ ทองแท้

Ph.D. (Rural Development), รองศาสตราจารย์

ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

### Abstract

This research aims to study lifestyle behaviors and factors affecting lifestyle behaviors of male students in Prince of Songkla University dormitory, Pattani Campus. The populations used in this research covers 426 male students. The tools for data collection are questionnaire and focus group discussion. Data analysis is made on descriptive statistics, one – way anova and multiple regression analysis. From the study, it is found that

1. Most of students who live in university dormitory are the 1st year Muslim students of Faculty of Education. Their hometowns are in five southernmost provinces of Thailand and Pattani is the most (38.7%). They get money from their family about 1,001 – 2,000 Baht per month while total monthly household income about 10,001 – 20,000 baht.

2. The opinion level towards 3 qualities of dormitory; service, facility and environment in overall are at medium level.

3. For 4 aspects of dormitory students' lifestyle behaviors; the first aspect, routine, they pay 51–100 baht for 3 meals at canteen in campus. They like to drink milk, cocoa and smoothie and eat snack. They wake up at 07.00–07.59 a.m. and go to bed at 11.00–11.59 p.m. in weekday while they wake up at 05.00–05.59 a.m. because of going back home and go to bed at 00.00–00.59 a.m. in weekend. They sleep 7 hours a day. Their friends always come from same high school and the activities that they do together are tutoring, reading books and doing homework. The second, spending leisure time, they always take a rest and sleep. The third and the forth, adapting and spending time to study in overall are at high level.

4. Hypothesis Testing is found that the difference of year, faculty, religion and monthly income from family do not affect to lifestyle behavior in adapting and spending time to study aspect at significant statistical level of 0.05.

5. The factors that affecting to adapting and spending time to study are found that religion and environment variable affects to adapting at significant statistical level of 0.05 while environment variable affects to spending time to study at significant statistical level of 0.05.

**Keywords :** Lifestyle Behaviors , Male Students , Dormitory , Prince of Songkla University, Pattani Campus

### บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาชายในหอพัก

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จากประชากรที่เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 426 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และ สหนาถกลุ่มย่อย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (one-way anova) และการวิเคราะห์ ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ผลการศึกษา พบว่า

1. นักศึกษาในหอพักส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มีภูมิลำเนาในห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดปัตตานี มีสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 38.7 นับถือศาสนาอิสลาม ได้รับเงินจากครอบครัวต่อเดือนประมาณ 1,001–2,000 บาท และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,001–20,000 บาท

2. ระดับความคิดเห็นต่อลักษณะหอพักทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน การจัดการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสภาพแวดล้อม และ ด้านความปลอดภัย มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง

3. พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพักทั้ง 4 ด้าน ส่วนใหญ่ พบว่า 1) ด้านกิจวัตรส่วนตัว รับประทานอาหารวันละ 3 มื้อ ใช้จ่ายค่าอาหารวันละ 51–100 บาท เลือกซื้ออาหารรับประทานจากโรงอาหารของมหาวิทยาลัย นิยมดื่มนม โกโก้ น้ำปั่น และรับประทานขนมกรุบกรอบ วันปกติตื่นนอนและเข้านอน เวลา 07.00–07.59 น. และ 23.00–23.59 น. สำหรับวันหยุดตื่นนอนเวลา 05.00–05.59 น. เพราะต้องเดินทางกลับบ้าน และเข้านอน เวลา 00.00–00.59 น. นอนหลับโดยเฉลี่ย วันละ 7 ชั่วโมง มักเลือกคบเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเดียวกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกับเพื่อน คือ ดิวงหนังสือ อ่านหนังสือ และ ทำการบ้าน 2) ด้านการใช้เวลาร่วมส่วนใหญ่พักผ่อน นอนหลับ 3) ด้านการปรับตัว และ 4) ด้านการใช้เวลาในการเรียน ทั้ง 2 ด้านนี้ มีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. การทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ชั้นปี คณะที่ศึกษา ศาสนา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัวที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตในหอพักด้านการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5. ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก พบว่า ตัวแปรศาสนา และตัวแปรสภาพแวดล้อม มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตในหอพักด้านการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตัวแปรสภาพแวดล้อม มีผลต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**คำสำคัญ :** พฤติกรรมการใช้ชีวิต นักศึกษาชาย หอพัก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

## บทนำ

หอพักนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบกิจการนักศึกษา เป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ช่วยเหลือพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้สามารถปรับตัวใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีส่วนสำคัญอันเป็นแหล่งสนับสนุนให้การศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาทุกระดับเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ การจัดบริการหอพักนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มักจะมีแนวคิดในการจัดระบบบริหารหอพักในลักษณะเป็น “ศูนย์ศึกษาและอาศัย” (Living and Learning Center) มีระบบดูแลด้านกายภาพ ดูแลด้านความปลอดภัย และมีระบบการพัฒนานักศึกษา มีบุคลากรที่ดูแลบริหารงานอย่างมีระบบ ทั้งนี้เพื่อให้ นักศึกษา มีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการ สร้างสมประสบการณ์ใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น สนับสนุนการพัฒนาไปในด้านต่างๆ ตามศักยภาพของนักศึกษา (มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ, 2543 : 2)

เป็นสถานที่ที่จะทำให้ปณิธานหรือความมุ่งหวังของการผลิตบัณฑิตบรรลุวัตถุประสงค์ในการที่จะธำรงความเป็นเลิศทางวิชาการและสร้างเสริมบัณฑิตที่มีความเพียบพร้อมไปด้วยลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และมุ่งมั่นที่จะใช้วิชาการให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในอนาคต หอพักเป็นแหล่งที่มหาวิทยาลัยจะให้ทั้งทางด้านความรู้ การปรับปรุงบุคลิกภาพ ความมีระเบียบวินัย และการแสดงออกทั้งทางกาย วาจา ใจ ได้อย่างดี พร้อมทั้งเสริมทักษะทางสังคม และการทำงานร่วมกันในวิถีทางประชาธิปไตย ตลอดจนส่งเสริมพัฒนาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ เพื่อฝึกให้นักศึกษารู้จักการอยู่ร่วมกัน เคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น สามารถดำเนินชีวิตใหม่มหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง

สำหรับหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี นั้น ปัจจุบันมีจำนวน 4 อาคาร สามารถรองรับนักศึกษาชายได้ 426 คน ประกอบด้วย หอพักชาย 1 จำนวน 108 คน หอพักชาย 2 จำนวน 102 คน หอพักชาย 3 จำนวน 108 คน และหอพักชาย 4 จำนวน 108 คน ดังปรากฏในตาราง 1

**ตาราง 1 ข้อมูลหอพักนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2555**

| ชื่อหอพัก | ประเภทหอพัก | จำนวนห้อง | จำนวนคน<br>(ห้อง) | ราคา<br>(ภาคการศึกษา) | รวม<br>(คน) |
|-----------|-------------|-----------|-------------------|-----------------------|-------------|
| 1         | หอพักชาย    | 18        | 6                 | 1,500                 | 108         |
| 2         | หอพักชาย    | 17        | 6                 | 1,500                 | 102         |
| 3         | หอพักชาย    | 18        | 6                 | 1,500                 | 108         |
| 4         | หอพักชาย    | 18        | 6                 | 1,500                 | 108         |
| รวม       |             |           |                   |                       | 426         |

ที่มา : งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา กองกิจการนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี (2555)

นักศึกษาชายในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มาจากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน เมื่อใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ในมหาวิทยาลัยและหอพักที่มีสภาพแวดล้อมต่างจากเดิม นักศึกษาจึง ต้องใช้ชีวิตให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านการเรียน การปรับตัว การคบเพื่อน การเข้าสังคม การได้รับการยอมรับ บุคลิกภาพ และด้านอื่นๆ ประกอบด้วย วิทย่นี้เป็นวัยที่มีความพยายามจะปรับปรุงร่างกายของตนให้ เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยพยายามที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตัวเอง เมื่อ ประสบปัญหา มักหลีกเลี่ยงการขอความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ถ้าแก้ปัญหาไม่ได้ อาจส่งผลให้ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ เนื่องจากวัยรุ่นมี อุปนิสัยมูทะลุ อารมณ์ร้อน ชอบเสี่ยง อยากเรียนรู้ อยากทดลอง รักสนุก และ อยากเด่นอยากดัง เมื่อลักษณะดังกล่าวนี้ร่วมกับสภาวะเอื้ออำนวย เช่น สภาพทางสังคมซึ่งเต็มไปด้วยสื่อต่างๆ ได้แก่ ข่าว โฆษณา ละคร ภาพยนตร์บางประเภท ปัญหาความแตกแยกในครอบครัว ยาเสพติด และ ค่านิยมในสังคม หล่อหลอมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าวที่ไม่เหมาะสมหลาย ประการซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ อาจจะคุกคามหรือมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของ นักศึกษาแทบทั้งสิ้น (วิวัฒน์ โรจนพิทยากร, 2536 : 158)

จากการศึกษาและประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ปฏิบัติงานด้านหอพัก มากกว่า 5 ปี พบว่า นักศึกษาชายในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่วนใหญ่มี ปัญหาด้านพฤติกรรมส่วนตัวและการปรับตัว รวมทั้งปัญหาด้านการเรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษา ก่อให้เกิดความ เครียดวิตกกังวล ท้อแท้และหมดหวัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม การใช้ชีวิตของนักศึกษาชายในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อันประกอบด้วย กิจวัตรส่วนตัว การปรับตัว การใช้เวลา ว่างของนักศึกษา และการใช้เวลาในการเรียน รวมถึงปัญหาที่นักศึกษา ประสบในชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการให้คำปรึกษา และนำผล การศึกษามาเป็นแนวทางในการช่วยเหลือแก้ปัญหาการใช้ชีวิตของนักศึกษา

ในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เกิดขึ้นได้อย่างมี ประสิทธิภาพต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาใน หอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

### สมมุติฐานในการวิจัย

ชั้นปี คณะที่ศึกษา ศาสนา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัวที่ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการปรับตัว และด้านการใช้เวลาในการ เรียน แตกต่างกัน

### นิยามศัพท์

**พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษา** หมายถึง การใช้ชีวิต หรือ รูปแบบการใช้ชีวิต โดยการแสดงออกของนักศึกษาที่สังเกตเห็นได้ อันเกิด จากการปฏิบัติ ผิดแผกจนเป็นนิสัย และกระทำเป็นประจำทุกวัน ได้แก่ กิจวัตรส่วนตัว การปรับตัว การใช้เวลาว่างและการใช้เวลาในการเรียนของ นักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

**ลักษณะหอพัก** หมายถึง สภาพของหอพักที่ให้บริการแก่นักศึกษา หอพัก ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ลักษณะ ได้แก่ การจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม รวมถึงความปลอดภัย

## วิธีการศึกษา

### ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีการศึกษา 2555 ที่อาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาชาย 1-4 จำนวน 426 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ทั้งนี้แบบสอบถาม แบ่งคำถามเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพัก ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหาความตรงตามเนื้อหา (content validity) การใช้ภาษา และตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ซึ่งทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.895

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยขอความร่วมมือจากคณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพัก และตัวแทนนักศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหอพัก ระหว่างวันที่ 2-20 กุมภาพันธ์ 2556

**การสัมภาษณ์** โดยติดต่อนัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ ชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย และสัมภาษณ์ตามประเด็นคำถาม จัดบันทึกข้อมูลพร้อมทั้งบันทึกเสียง

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้ชีวิต ในด้านกิจวัตรส่วนตัว การใช้เวลาว่าง ใช้สถิติเชิงพรรณนา อันได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ข้อมูล

ลักษณะหอพัก การปรับตัว และการใช้เวลาในการเรียน แสดงระดับคะแนนเฉลี่ย พิจารณาจากคะแนนของคำตอบ ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way anova) และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)

ส่วนการสัมภาษณ์ ใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) แบบพรรณนาความ นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ (typology) แยกแยะ (taxonomy) แล้วทำตารางสรุปความคิดเห็น (overview grid) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นภาพรวม เพื่อสนับสนุน อธิบายประกอบข้อมูลเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และความสำคัญของข้อมูล

## ผลการศึกษา

จากผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

**1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหอพัก** พบว่า นักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีจำนวน 426 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.1 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.1 มีภูมิลำเนาใน 5 จังหวัดจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร้อยละ 74.9 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 84.5 ได้รับเงินจากครอบครัวต่อเดือน 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 24.6 และร้อยละ 36.6 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท

**2. ข้อมูลด้านลักษณะหอพัก** พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะหอพัก โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสภาพแวดล้อม และด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง  $X = 3.261$  เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก  $X = 3.439$  ส่วนความคิดเห็นด้านการจัดบริการ

และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง  $X = 3.203$  และ  $X = 3.157$  ตามลำดับ

### 3. พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพัก

**ด้านกิจวัตรส่วนตัว** พบว่า นักศึกษาหอพักร้อยละ 58.7 รับประทานอาหารวันละ 3 มื้อ ร้อยละ 64.1 มีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารวันละ 50-100 บาท ร้อยละ 46.78 รับประทานอาหารที่โรงอาหารของมหาวิทยาลัย ในวันปกติ ร้อยละ 32.4 เข้านอนในเวลาระหว่าง 23.00-23.59 น. และร้อยละ 26.8 ตื่นนอนในเวลาระหว่าง 07.00-07.59 น. ในวันหยุด ร้อยละ 32.4 เข้านอนในเวลาระหว่าง 00.00-00.59 น. และร้อยละ 16.9 ตื่นนอนในเวลาระหว่าง 05.00-05.59 น. ร้อยละ 52.8 นอนหลับเฉลี่ยวันละ 7 ชั่วโมง การคบเพื่อน ร้อยละ 21.68 เลือกคบเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเดียวกัน และกิจกรรมที่นักศึกษาทำร่วมกับเพื่อน ร้อยละ 22.14 มีการทิวหนังสือ อ่านหนังสือ ทำการบ้าน รองลงมา คือ กิจกรรมออกกำลังกาย ร้อยละ 20.84

**ด้านการปรับตัว** พบว่า มีระดับการปฏิบัติด้านการปรับตัวในภาพรวม อยู่ในระดับมาก  $X = 3.625$  โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายข้อจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา  $X = 3.788$  ปรับปรุงตัวเองเพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี  $X = 3.762$  และยอมรับสภาพความเป็นจริงของตนเอง เช่น รูปร่างหน้าตา ฐานะ  $X = 3.748$  ส่วนค่าที่น้อยที่สุด  $X = 3.262$  อยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่ได้ปรับตัวนิสัยส่วนตัวเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น

**ด้านการใช้เวลาว่างของนักศึกษา** พบว่า ร้อยละ 13.04 ใช้เวลาว่างในการนอนและพักผ่อน มากที่สุด รองลงมา อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ ออกกำลังกาย และเล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 11.58 และ 11.54 ตามลำดับ

**ด้านการใช้เวลาในการเรียน** พบว่า พฤติกรรมด้านการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพักทั้ง 3 ช่วงเวลา คือ ก่อนเวลาเรียน ในเวลาเรียน

และหลังเลิกเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก  $X = 3.523$  เมื่อพิจารณาแต่ละช่วงเวลา พบว่า ระดับการปฏิบัติสูงสุด คือ ใช้เวลาหลังเลิกเรียน  $X = 3.581$  รองลงมา คือ ก่อนเวลาเรียน  $X = 3.550$  และมีการปฏิบัติน้อยสุด คือ ในเวลาเรียน  $X = 3.478$

### 4. การทดสอบสมมุติฐาน พบว่า

4.1 ชั้นปี คณะที่ศึกษา ศาสนา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัว ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการปรับตัวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2 ชั้นปี คณะที่ศึกษา ศาสนา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัว ของนักศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการใช้เวลาในการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

### 5. ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัว และการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

5.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาหอพัก พบว่า ตัวแปรศาสนา และตัวแปรสภาพแวดล้อม มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัว การจัดการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยไม่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก พบว่า ตัวแปรสภาพแวดล้อมมีผลต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ชั้นปี คณะที่ศึกษา ศาสนา

รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัว การจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย ไม่มีผลต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษา หอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

## การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

### 1. พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

**1.1 กิจวัตรส่วนตัว** นักศึกษาหอพักส่วนใหญ่ ตามปกติจะรับประทานอาหารเช้าวันละ 3 มื้อ มีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารเช้า 50-100 บาท สถานที่เลือกซื้ออาหารเช้าส่วนใหญ่เลือกรับประทานอาหารที่โรงอาหารของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เสาวณี บุญเกตุ (2552) ที่ศึกษา เรื่องการใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมมาการเรียนของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า ปกตินักศึกษาจะรับประทานอาหารเช้าวันละ 3 มื้อ และมีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารเช้าวันละ 51-100 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ใกล้หอพักนักศึกษา และมีความสะดวก รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ และรายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัว ซึ่งมีค่าใช้จ่ายจำกัดสำหรับรับประทานอาหารเช้าในแต่ละวัน

การเข้านอน ตื่นนอน ของวันปกติ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.4 เข้านอนในเวลาระหว่าง 23.00-23.59 น. และตื่นนอนในเวลาระหว่าง 07.00-07.59 น. คิดเป็นร้อยละ 26.8 โดยเฉลี่ยนอนหลับวันละ 7 ชั่วโมง การคบเพื่อน ส่วนใหญ่เลือกคบเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเดียวกันและเพื่อนที่อยู่ห้องเดียวกันมากที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวสิพร ตัณพานิช (2547) ที่ศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดระเบียบหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาหอพักส่วนมากสนิทกับเพื่อนร่วมห้องและร่วมชั้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาหอพักต้องทำกิจกรรม การเรียนร่วมกับเพื่อน เช่น เรียนหนังสือด้วยกัน ทำรายงานกลุ่มร่วมกัน และการติวหนังสือในกลุ่มเพื่อนที่เรียนด้วยกัน

**1.2 การปรับตัว** การปรับตัวของนักศึกษาหอพัก พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับตัวที่นักศึกษาเลือกปฏิบัติมากที่สุด คือ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา รองลงมา คือ ปรับปรุงตัวเองเพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี และยอมรับสภาพความเป็นจริงของตนเอง เช่น รูปร่างหน้าตา ฐานะ เพื่อให้ตนเองสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในหอพักได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Roy (1991) ที่กล่าวว่า การปรับตัวเป็นพฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเอง หรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เป็นกระบวนการตอบสนองทางบวกของบุคคลที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน เพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลของร่างกาย จิตใจ และสังคม รวมทั้งมีเป้าหมายในการปรับตัว

**1.3 การใช้เวลาว่าง** การใช้เวลาว่างของนักศึกษาหอพัก ส่วนใหญ่ ร้อยละ 13.04 ใช้เวลาว่างในการนอน และพักผ่อนมากที่สุด รองลงมาใช้เวลาว่างในการออกกำลังกาย เล่นอินเทอร์เน็ต ฟังเพลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เสาวณี บุญเกตุ (2552) เรื่องการใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมมาการเรียนของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่พบว่า การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมของนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการพักผ่อน นอนหลับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหอพักส่วนใหญ่อยู่ในภาวะพึ่งพิง ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนจากครอบครัว ไม่ได้ทำงานช่วยตนเอง จึงใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง อีกทั้งนักศึกษาหอพักที่อาศัยใน

หอพักมัธยมตอนต้น เนื่องจากต้องทำกิจกรรมชมรม กิจกรรมด้านการเรียน พุดคุยเรื่องไร้สาระกับเพื่อน จึงมีเวลานอนน้อย ดังนั้น เมื่อมีเวลาว่างมักจะใช้ในการนอน ไม่กระตือรือร้นที่จะใช้เวลาในการอ่านหนังสือ รวมทั้งชีวิตในต่างจังหวัดสะดวกสบาย ไม่ต้องตื่นนอนต้อสู้ การแข่งขันน้อย ซึ่งแตกต่างกับชีวิตในเมืองใหญ่ ที่ต้องรีบเร่ง แข่งขันและต้อสู้ดิ้นรน

**1.4 ด้านการใช้เวลาในการเรียน** พฤติกรรมด้านการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่มีการปฏิบัติทั้ง 3 ช่วงเวลาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก = 3.523 เมื่อพิจารณาแต่ละช่วงเวลา พบว่า ระดับการปฏิบัติสูงสุด คือ พฤติกรรมการใช้เวลาในการเรียนหลังเลิกเรียน รองลงมา คือ พฤติกรรมการใช้เวลาในการเรียนก่อนเวลาเรียน และในเวลาเรียน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เสาวณี บุญเกตุ (2552) เรื่องการใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก นักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่พบว่า พฤติกรรมหลังเลิกเรียน มีการปฏิบัติสูงสุด และเมื่อมีปัญหาในด้านการเรียน นักศึกษาเลือกที่จะปรึกษารุ่นพี่ และจัดกลุ่มทบทวนบทเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความคุ้นเคยสนิทสนม กับรุ่นพี่และเพื่อนมากกว่า ที่จะสอบถามจากอาจารย์ เพราะมีความรู้สึกไม่กล้าและเกรงใจอาจารย์ผู้สอน นอกจากนั้นรุ่นพี่มักมีประสบการณ์ในการเรียนรายวิชานั้นๆ จะทราบแนวคิด อุปนิสัยและลักษณะการเรียน การสอน และแนวข้อสอบของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เรียนมาแล้ว ซึ่งสามารถแนะนำรุ่นน้องได้

**2. ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**

**2.1 ชั้นปี** ผลการศึกษา พบว่า ชั้นปี ไม่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เล็ก จันทรสะอาด (2544) ที่พบว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้

ชีวิตและเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของประดับ นิลพังงา (2543) ที่พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางที่อยู่ในชั้นปีต่างกัน ไม่ส่งผลให้ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาหอพักส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 18- 21 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน และพักอาศัยอยู่รวมกัน การปรับตัวและการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ในภาพรวมจึงไม่แตกต่างกัน

**2.2 คณะที่ศึกษา** ผลการศึกษา พบว่า คณะที่ศึกษาไม่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ จากการศึกษา พบว่า การปรับตัวในภาพรวมของนักศึกษาหอพักอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมในการปรับตัวและเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย อีกทั้งเป็นการปรับตัวเพื่อแลกเปลี่ยนและพึ่งพากัน เพื่อให้ตนเองสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในหอพักได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Roy (1991) ที่กล่าวว่า การปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน คือ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคล ส่วนการใช้เวลาในการเรียน จากการศึกษาพบว่า ระดับการปฏิบัติการใช้เวลาในการเรียนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งคณะที่มีระดับการปฏิบัติสูงสุดในด้านการใช้เวลาในการเรียน คือ คณะรัฐศาสตร์ ซึ่งตรงกันข้ามกับการศึกษาของ วลีพร ตันพานิช (2547) ที่พบว่า คณะที่ต่างกันส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมการใช้ชีวิต และการเรียนของนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน

**2.3 ศาสนา** ผลการศึกษา พบว่า ศาสนา มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาหอพัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีผลต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นั่นคือ ศาสนาทั้ง 3 ได้แก่ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ ซึ่งนักศึกษาหอพักที่มีระดับการปรับตัวสูงสุด คือ ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาหอพักได้นำหลักศาสนา ความเชื่อและหลักปฏิบัติ

ตามศาสนาของตน ซึ่งถูกบ่มเพาะ ปลุกฝังในชีวิต มาปรับใช้กับวิถีชีวิตในหอพักที่ตนอาศัยอยู่ โดยเฉพาะศาสนิกที่มีจำนวนน้อย ก็ต้องปรับตัวต่อการใช้ชีวิตมากกว่าศาสนิกที่มีจำนวนมากซึ่งสอดคล้องกับการสนทนากลุ่มย่อยที่นักศึกษาหอพักบางคนตอบว่า ตนเองใช้วิธีการปรับตัว โดยอาศัยความอดทนต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามศาสนิกกลุ่มใหญ่ (มุสลิม)

**2.4 รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัว** ผลการศึกษา พบว่า รายได้ต่อเดือนที่ได้รับจากครอบครัวไม่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ แม้ว่านักศึกษาหอพักจะได้รับเงินในการศึกษาเล่าเรียนจากครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 1,001-2,000 บาท แต่ยังคงศึกษาและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยต่อไปได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางมหาวิทยาลัยได้จัดสรรและมีทุนต่างๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้แก่นักศึกษา เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทุนเรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และทุนอื่นๆ ที่มอบให้แก่นักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนยังใช้เวลาว่างในการหารายได้เสริมให้กับตนเองอีกด้วย

**2.5 การจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก** ผลการศึกษา พบว่าการจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ การจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก สามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกาย และจิตใจของนักศึกษาหอพักได้ เพราะภายในหอพักมีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง โทรทัศน์ อุปกรณ์ต่างๆ และหอพักมีความสะอาดเรียบร้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมาลี ดำรงवासัตย์ (2549) ที่กล่าวว่า เพื่อสุขภาพพลานามัยของผู้พักอาศัย ภายในห้องนอนควรมี เตียง ที่นอน หมอน โต๊ะ เก้าอี้ ไฟฟ้า ตู้ใส่เสื้อผ้า กุญแจ มุ้งลวดกันยุง ห้องนอนควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ห้องน้ำ ห้องส้วมมีขนาดพอเหมาะ มีบริการด้านนันทนาการและมีห้องนั่งเล่นด้วย

**2.6 สภาพแวดล้อม** ผลการศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อม มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ หอพักควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่พักผ่อน มีความสงบ ร่มเย็น เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ไม่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม หอพักต้องกว้างขวางพอสมควร มีที่พักผ่อนหย่อนใจภายในหอพัก อากาศถ่ายเทได้สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537) ที่กล่าวว่าถ้าทุกอย่างอยู่ในสภาพที่ดี ถูกสุขลักษณะแล้วก็จะช่วยให้ผู้พักอาศัยมีสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สถิติปัญญารวมทั้งความรู้สึกนึกคิดที่ดีได้ ในทางตรงข้าม ถ้านักศึกษาคุ้นเคยหรืออยู่กับสภาพแวดล้อมที่อาคารสถานที่ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือสกปรกรกรุงรัง นานเข้าก็จะเป็นความเคยชินจนกลายเป็นนิสัย ทำให้นักศึกษาเป็นคนไม่มีระเบียบวินัยได้เช่นกัน สอดคล้องกับ อรรถวรรณ ธรรมพิทักษ์ (2547) ที่พบว่า การจัดหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมัญญาด้านอาคารหอพัก ซึ่งมีลักษณะเก่า สร้างมานาน การจัดสวนและบริเวณสำหรับพักผ่อนมีน้อย ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย จึงอาจมีผลต่อความรู้สึกของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักได้

**2.7 ความปลอดภัย** ผลการศึกษา พบว่า ความปลอดภัย ไม่มีผลต่อการปรับตัว และใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537) ที่กล่าวว่า ลักษณะหอพักที่ปลอดภัย จะต้องมีความปลอดภัยทั้งในด้านความปลอดภัย ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้พักอาศัย มีการป้องกันอุบัติเหตุ และมีการป้องกันโรคติดต่อภายในที่พักอาศัย เพื่อให้ผู้พักอาศัยมีสุขภาพจิตที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพักอาศัยของนักศึกษาหอพักนั้น มหาวิทยาลัยได้คำนึงถึงความปลอดภัยในด้านต่างๆ ทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำหอพัก มีการลาดตระเวนและรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งมีอุปกรณ์

รักษาความปลอดภัย เช่น กล้องวงจรปิด เครื่องดับเพลิง ทำให้นักศึกษาไม่ต้องกังวลกับความปลอดภัยต่างๆ

## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาในหอพัก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สามารถนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลประกอบแนวทางในการแก้ปัญหา และพัฒนาได้ดังนี้

1. จากการศึกษา พบว่า การใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพัก มีปัญหาทางพฤติกรรมส่วนตัว การคบเพื่อน และการปรับตัว ซึ่งปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาในการพักอาศัยอยู่ในหอพัก ทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด กังวล ดังนั้น มหาวิทยาลัย หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้การเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด ให้ความสนใจ สอบถาม รับฟังปัญหา ให้คำปรึกษาที่ดี จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม ความรัก ความเข้าใจ และการรู้จักการปรับตัว

2. ด้านการเรียน พบว่า นักศึกษาหอพักส่วนใหญ่มองว่า หอพักยังไม่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียน เพราะนักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่หอพัก การทบทวนบทเรียนจึงไม่อาจจะดึงดูดใจและประสบความสำเร็จได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น หอพักจึงควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียน ใช้แนวคิดในการจัดระบบบริหารหอพักในลักษณะเป็นศูนย์ศึกษาและอาศัย เพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ และการใช้ชีวิตควบคู่กันไป เพิ่มระบบอินเทอร์เน็ต wifi อย่างทั่วถึง เพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากเว็บไซต์ด้านวิชาการ หรือจัดโครงการพี่ติวน้องอย่างต่อเนื่องในหอพัก เพื่อแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษา

3. การทำกิจกรรมในเวลารว่างของนักศึกษาหอพักพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการนอน พักผ่อน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรเพิ่มระบบอินเทอร์เน็ต wifi อย่างทั่วถึง เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาในการค้นคว้าหาข้อมูล รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาต่างๆ บริการอย่างเพียงพอ เพิ่มสนามกีฬา ซึ่งปัจจุบันไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และเพิ่มเก้าอี้ ม้านอนบนบริเวณหอพัก เพื่อเป็นมุมพักผ่อนในเวลารว่าง

4. การจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า การจัดบริการคอมพิวเตอร์ที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก ระบบอินเทอร์เน็ต wifi ที่ยังไม่ทั่วถึง ส่งผลต่อการค้นหาข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษา และระบบสาธารณูปโภค วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ขาดการซ่อมแซม ดูแลรักษา เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบประปา ห้องน้ำ ฝักบัว ดังนั้น หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง ต้องหมั่นตรวจสอบวัสดุ ครุภัณฑ์ และซ่อมให้พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา รองรับด้านบริการที่ดีขึ้น และอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีช่างประจำหอพัก เพื่อความรวดเร็วในการซ่อมแซม

5. สภาพแวดล้อมบริเวณหอพัก พบว่า ขณะฝนตกน้ำท่วมขัง เพราะไม่มีทางระบายน้ำ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง มีกลิ่นเหม็น ทำให้บรรยากาศไม่ดี ลักษณะโครงสร้างตัวอาคารที่สภาพเก่า และระบบรักษาความปลอดภัยที่นักศึกษาหอพักบางคนเห็นว่ายังไม่รัดกุม ทั้งตัวเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย สัญญาณเตือนภัย และแสงสว่างในเวลากลางคืนไม่เพียงพอ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนด้านงบประมาณ ดูแล ในการพัฒนาปรับปรุงหอพักนักศึกษา ทั้งด้านการจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสภาพแวดล้อม และด้านความปลอดภัย ให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตและเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาหอพักในทุกด้าน

## ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

เนื่องจากการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ยังมีน้อย ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาที่ต่อเนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อสนับสนุน และเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อจะได้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงในหอพักว่ามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตแตกต่างกับนักศึกษาชายหรือไม่ อย่างไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและแก้ปัญหาด้านหอพักที่เกิดขึ้นได้ในอนาคต

2. ควรมีการศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพักในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงลักษณะสภาพแวดล้อมของหอพักที่ตอบสนอง และผู้พักอาศัยต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพัก เพราะสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม อันส่งผลให้นักศึกษาเกิดทักษะทางความคิด การปรับตัว และความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น

3. ควรมีการศึกษาถึงคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย เพื่อทราบถึงระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่เป็นผลจากองค์ประกอบเชิงกายภาพของหอพักที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนา และบริหารจัดการที่ช่วยส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของนักศึกษาในหอพักต่อไป

## เอกสารอ้างอิง

- งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา. 2555. **ฐานข้อมูลหอพักนักศึกษา.** ปัตตานี : กองกิจการนักศึกษา วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประดับ นิลพั่งา. 2543. **ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาณี ไชยธีรานุวัตรศิริ. 2543. รายงานการวิจัยเรื่อง **หอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เล็ก จันทรสะอาด. 2544. **การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา.** ปรินญาพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วลีพร ตัญพานิช. 2547. **แนวทางการจัดระเบียบหอพักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.** วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารและ นโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. 2536. สถานการณ์โรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนและแนวทางการป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา. **วารสารวิชาการสาธารณสุข** 2536 (2) : 158.
- สุมาลี ดำรงวาจาสดัย. 2549. **สภาพปัญหาการอยู่ในหอพักและลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2537. **หลักการกิจการนักศึกษา.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวณี บุญเกิด. 2552. การใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมการเรียนรู้ของ  
**นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์  
 ศูนย์รังสิต.** วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา  
 วิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์  
 ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรรวรรณ ธรรมพิทักษ์. 2547. **แนวโน้มและความเป็นไปได้ของรูปแบบ  
 และกลยุทธ์การจัดหอพัก นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ.**  
 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Roy, S. C., & Andrew, H. A. 1991. **The Roy's Adaptation Model.** San  
 Mateo, CA: Appleton & Lange.